

عنوان مقاله:

الزامات و ضرورت ها در استقرار تشکل های آب بران

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی راه کارهای دستیابی به توسعه پایدار (کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست) (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

میلاذ تقی پور - دانش آموخته کارشناس ارشد گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس

عنایت عباسی - استادیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس

امیر نعیمی - دانشجوی دکتری و عضو باشگاه پژوهشگران جوان دانشگاه آزاد اسلامی واحد اب

مالک تقی پور - دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت دانشگاه آزاد اسلامی اهواز

خلاصه مقاله:

بحران های ناشی از کمبود منابع آب شیرین، توسعه پایدار، محیط زیست، سلامت و رفاه انسان ها را در طی دهه های گذشته مورد تهدید قرار داده است، به نحوی که، دولت ها را ملزم به تغییر در نحوه برخورد با این منابع و اتخاذ روش های مدیریتی مشارکتی در رابطه با آب و محیط زیست در کلیه سطوح نموده است 22 درصد آبشیرین قابل استحصال کشور برای تولید محصولات کشاورزی مورد استفاده قرار می گیرد با توجه به تجربه توأم با شکست مدیریت دولتی در نگهداری و بهره برداری از شبکه های آبیاری در دهه های گذشته باید جایگزین مناسبی برای کاهش بار تحمیلی به دولت و بهبود عملکرد و مدیریت بهتر پیدا نمود با توجه به اهمیت موضوع بروز و ظهور اشکال جدیدی از سازه های ذخیره سازی، انتقال و توزیع آب، ضرورت دارد در این راستا اکنون به طور وسیعی مدیریت مشارکتی آبیاری به عنوان راهکاری جدید و توانمند برای تقویت پایداری در مدیریت منابع آب کشاورزی مطرح می باشد که هدف آن سهیم کردن کشاورزان برای بهبود کارایی و ارزشبخشی آبیاری است لذا ارتقاء سطح دانش، نگرش و مهارت کشاورزان در زمینه چگونگی و نحوه انجام مدیریت آب کشاورزی از طریق تعاونی های آب بران می تواند یکی از راه کارهای عمده برای مشارکت کشاورزان برای غلبه بر مشکل کم آبی و رسیدن به اهداف مدیریت پایدار منابع آب محسوب می شود

کلمات کلیدی:

تعاونی های آب بران، منابع آب، توسعه پایدار، مدیریت مشارکتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/196764>

